

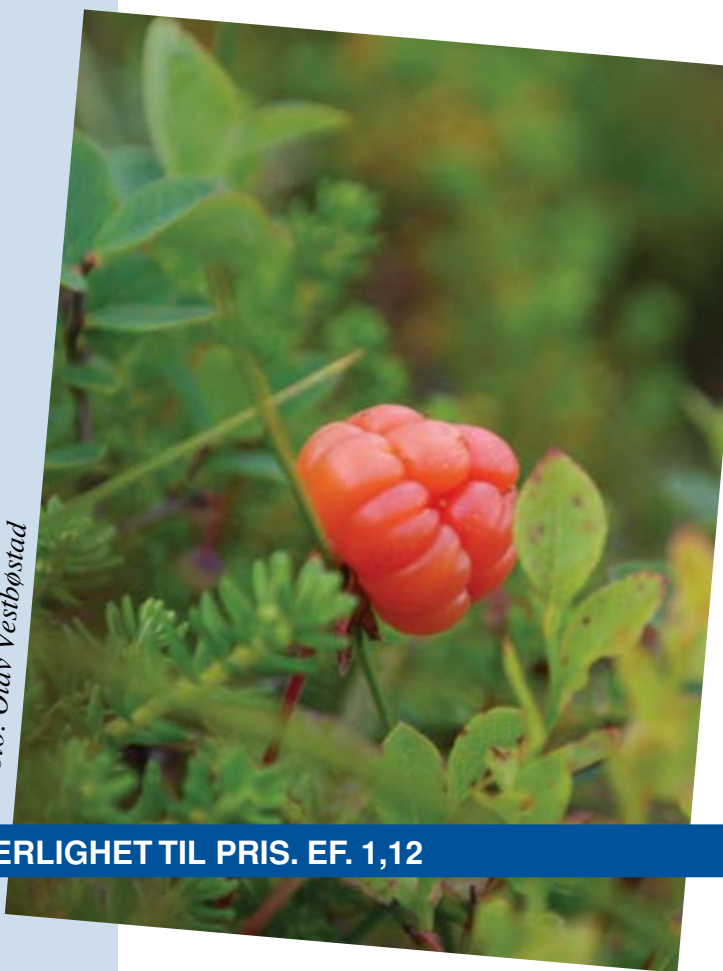

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 3 • 81. ÅRG. • 2012

INNHold

	side
* Ro og refleksjon, men fortsatt aktiv.....	2
* Nye misjonærer!.....	4
* Å lese blogg er spennende	5
* Juleadresser til de som står med uthevet skrift på bønnekortet	7
* Brev fra RCA	8
* Kjære venner i Sykepleiernes Misjonsring!	9
* Stand for SMR	10
* Minneord	11

Foto: Olav Vestbøstad

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Ro og refleksjon, men fortsatt aktiv

De fleste av oss som er med i SMR har lang livserfaring og mange års erfaring som sykepleier. Vi vet en del om sykepleiers utvikling i Norge. Og noe har vi fått lære om andre lands utvikling innen helsearbeid der norske misjonærer har vært aktive.

Mange steder rundt om i verden kan vi nå se hvordan nasjonale sykepleiere har overtatt der misjonærer startet.

De driver helsearbeid som er til stor hjelp for mange mennesker. Ofte er det en enorm forskjell på ressurser og medisinsk hjelp sammenlignet med vårt velstands-Norge. Jeg har blitt forundret over hvor mye helsepersonell makter å få gjort tross de enkle forhold de lever og arbeider under. F.eks en lege og en sykepleier på Madagaskar som har ansvar alene i mange mils omkrets for flere tusen innbyggere. De har ikke operasjonsstue. Knappt nok senger å tilby pasientene sine. Mange mennesker bor i et område uten bilvei, sykebil eller helikopter. Noen ganger tar helsearbeideren med seg en enkel frysebag og sykler av sted vaksinene. Når det kreves operasjoner eller en blivende mor ikke får født barnet sitt, må den syke bli fraktet på bære, ofte

i timesvis. Aborttallene er høye og mange mister livet på grunn av store skader og infeksjoner. Krig og korrupsjon hindrer en sunn utvikling.

Mange må gå mange kilometer til fots når de skal hente ut lønna si, om de i det hele tatt får den lille lønna de skulle ha. Mange unge hindres i å ta utdanning fordi familien er så fattige. Og det er ikke noe økonomisk hjelp å få i landet.

Disse eksempler er

virkelighet i mange land i 2012. Behovene er enorme. SMR får informasjon om mennesker som tross fattigdom og nød likevel har mot til å jobbe og holder ut for å hjelpe andre tross alt. I Mali har mange sluttet å praktisere omskjæring av jenter fordi noen misjonærer tok initiativ og et godt samarbeid med nasjonale førte til informasjon og veiledning som gav resultat. I disse landene vokser de kristne kirkene. Jesus blir en virkelighet. De får mot til utholdenhet. Og vi kan være med i takk for det gode som skjer.

Det er vel verdt å reflektere over slik kunnskap i dag. Kan det kristne misjonsengasjementet fortsatt bety en forandring i vår tid? Får det "hender og føtter" slik at noen får det

bedre og får mot og gnist til å takle livets tøffe utfordringer? Bli r mennesker her i den rike verden engasjert for misjonsinnsats? Disse menneskene som jobber ”der ute” trenger virkelig at vi husker å be for dem. Og fortsatt er pengestøtte og menneskelige ressurser fra Norge til stor nytte.

Kan vi fortsatt være utholdende i bønn og givertjeneste? Misjonsorganisasjonene må gjøre sine prioriteringer og valg. Ethvert land og folk må selv ta ansvar for utvikling også innen helse. Men det er langt igjen. Vi som tror på forbønn, vet at nettopp derfor har vi fortsatt en oppgave i SMR i samarbeid med misjonærer. Så må Sykepleiernes Misjonsring også gjøre sine prioriteringer i en ny tid.

Da SMR startet opp for mer enn 90 år siden var det ikke pensjonistene som kom til gruppene. Det var aktive sykepleiere som var engasjert av forbønnsoppgaven og etter hvert også økonomisk støtte. Nå er de fleste medlemmer i SMR over middagshøyden. Opp i gjennom livet har vi fått noen møter med andre mennes-

ker i lidelse, savn, smerte og takknemlighet og nytt mot. Å være sykepleier er et privilegium ved det at vi får så mange muligheter til å lære om det å være menneske. Som kristne sykepleiere har vi fått gå i følge med Jesus Kristus, den oppstandne og levende Frelser og veiviser. Kanskje spesielt for oss som har passert ”livets middagshøyde” er det er tid for å rydde plass i egne liv til bønn, til ro og refleksjon. Det er tid for å samle sammen våre livs erfaringer og gi videre av det vi har fått og har lært. De som kommer etter oss skal gå inn i oppgaver som venter dem. Kanskje kan vi ha høstet så mye mildhet, visdom og mot at vi kan lytte og ha gi noe videre til andre, noe som er verd å ta imot og som kan bli til berikelse og engasjement.

Så er det tid for å forberede oss til Landsmøtet i juni i 2013. Da skal vi møtes og drøfte arbeidet vårt videre framover. Det viktig at vi ber om ledelse og visdom til gode prioriteringer og valg.

Torbjørgh Vikingsdal Andersen

For noen dager siden fikk jeg hyggelig mail fra Rødde som minnte oss på at det går fort mot juni og landsmøte. Håper dere alle har satt av dagene 13.-16.juni 2013. Heimdal/Tiller-gruppen er i full gang med forberedelsene for selve arrangementet. Styret skal på sitt møte nå i september jobbe med vedtekter og andre formaliteter som må på plass.

Og så trenger vi kandidater til valg på styre og leder. Skal vi få til reelle valg, må vi ha kandidater og det er det gruppene rundt om som må rekruttere til.

Nye misjonærer!

På NLM sin generalforsamling på Lillehammer i juli hadde Ragnhild og Tore Bjørsvik misjonærinnvielse. Ragnhild er sykepleier og har de siste årene jobbet som sykepleier på Lofoten sykehus. Ragnhild og Tore har barna Anna Dorthea (3) og David Mikal (1). I august reiste de ut til tjeneste i Peru.

På NLM sin hjemmeside står det en nyhetsoppdatering om da de nye misjonærene kom til Peru og derfra har vi klippet litt;

Det er ofte litt kjølig på flyplassen i Arequipa en ettermiddag i august. Men det legger ingen demping på stemningen blant misjonærene som møter opp med norske flagg for å ta imot nye misjonærer. Det er høytidstemning.

Med vulkanene Misti og Chachani på henholdsvis 5822 og 6075 moh i bakgrunnen kan man ikke klage på utsikten på flyplassen i Arequipa. Og selv om det er et mektig syn, så stiger stemningen blant de oppmøtte når et fly kommer inn for landing. Barna strekker seg for å klare se når passasjerene går ned trappene, og de norske flaggene begynner å flage i vinden. "Der er de" sier en, og alle ser i retning trappen ut fra flyet.... Og så kommer de. Våre nye kollegaer, våre nye venner...

Flere misjonærer

Denne uken kom familien Bjørsvik til Peru. De ble innviet til misjonærer på generalforsamlingen til NLM sist måned, og kommer ut til sin første periode i Peru. De kommer ut på en 6-årskontrakt.

Denne høsten er det en liten økning i antall NLM-misjonærer i Peru. Det er veldig gledelig, og gir optimisme med tanke på de utfordringene som finnes i Peru. Det at mange er her for en stund gir muligheter til å planlegge litt langsiktig.

Mange oppgaver

Både i kirken og på Setela (teologisk seminar. red. anm) er det fremdeles mange oppgaver hvor det er bruk for misjonærer i Peru. Som "moderorganisasjon" til kirken har NLM et ansvar man ikke kommer bort fra. I følge strategien ønsker vi at kirken skal bli selvunderholdene, selvstyrende, selvutbredende og selvteologiserende. Og kirken er på vei mot dette, men har også et stykke igjen på noe. Misjonen satser i stor grad på ledertrening og undervisning. Vær gjerne med å be for de nye misjonærene, om at de kommer godt igang med språkstudier, og etterhvert arbeidet i kirken eller på Setela.

Å lese blogg er spennende

Flere og flere av oss har internett-tilgang. Med denne tilgangen følger mulighetene til å være nære misjonærene på en helt annen måte.

Mange skriver en slags dagbok, som på internettspåket heter blogg.

Når du har ansvar for en SMR-samling eller om du bare vil inn å få noen oppdateringer er bloggene fine å bruke. Her har jeg klipt noe fra noen av bloggene jeg fant da jeg gikk inn via hjemmesiden vår; misjonsringen.no. Klikk på ”om SMR”, videre på ”samarbeidsorganisasjoner” og du kan klikke på hvilken organisasjon du vil og komme inn på forskjellige blogger. Det er jo ikke sikkert du har internett, eller en datamaskin, men det har kanskje noen i familien din? Eller så er det på biblioteket, der kan du få hjelp til å finne disse sidene jeg har tipset om. Så kan du få utskrift av sidene og lese til øyet blir stort og vått. Og det vil kanskje de du fikk hjelp av også?

Fistula-kvinner får hjelp i Jinka

Utenfor fødeavdelingen på Jinka hospital i Sør-Omo står en flokk Ari-kvinner. Jeg tenker umiddelbart at de er pårørende til en fødende kvinne som nettopp har kommet inn, men idet jeg går forbi merker jeg urinlukt.

Jeg tenker at en av disse damene kan være en fistula-kvinne. En fistula-kvinne er en som har fått en skadet fødselskanal ved å føde barn og derfor lider av urin-inkontinens.

Senere får jeg vite at en lokal kvinneorganisasjon har vært rundt i området og samlet 23 kvinner med urin-inkontinens. Vi vet at det

fortsatt er mange kvinner som lider av fistula, ikke minst blant Ari-kvinnene, men vi har aldri opplevd at så mange kvinner med denne lidelsen har kommet til sykehuset samtidig. Å finne overnatting til alle innen de kan undersøkes og sendes videre til Addis Abeba, Arba Minch eller Yirgalem, blir en utfordring.

Syk i nærmere 20 år

Utenfor TB-rommet (der det normalt ligger tuberkulosepasienter) sitter det også en flokk kvinner. Det må være noen av dem, tenker jeg og tar kontakt. Jeg blir overrasket – seks av de sju kommer fra samme kommune. Tenk at ingen av dem har hørt om at det er mulighet for helbredelse for dette problemet! Flere har hatt urin-inkontinens i nærmere 20 år. Hver dag lever de med at urinen renner nedover bena og at de konstant er omgitt av stram lukt.

På venteavdelingen for gravide finner jeg mer enn 10 kvinner. De hygger seg sammen. Nyvaskede klær ligger til tørk på gresset. Et par av jentene er i gang med å ordne håret.

Kvinnene samler seg og deler sin historie med de andre. Det er tydelig at det de forteller gjør inntrykk. En gammel kvinne på over 60 år begynner å gråte mens hun snakker. De fleste kan berette om én fødsel hvor det gikk galt.

En av jentene forteller at hun lå i fødsel i seks dager. Den gangen var det verken transport eller medisinsk hjelp å få.

– Jeg bare lå hjemme med veer i flere dager, sier hun, – til sist lyktes det den tradisjonelle fødselshjelperen å få barnet ut, men da var det dødt. Etter fødselen begynte urinen å lekke. Jeg trodde jeg var den eneste som led av dette problemet. Jeg har vært mye for meg selv på grunn av lukten og har vært redd for å snakke med noen om det. Men nå ser jeg at vi er mange.

Et liv i isolasjon

Å leve med urin-inkontinens på grunn av en fødsels-fistula er sosialt isolerende. Alle disse kvinnene lever alene, mennene deres har forlatt dem. – Ingen vil ha oss fordi vi er urene, sier de.

Vi bruker tid på å snakke om hvordan de har opplevd isolasjonen. Folk som ikke kjenner kvinnene vender ofte hodet til siden og tar seg kanskje til nesen når de kjenner lukten. Andre som hører deres historie får medlidenhet. En stor del av kvinnene er kristne og går i kirken. De opplever å bli akseptert der. – Men jeg blir sittende til alle andre er gått ut og så går jeg hjem, sier en av dem.

En av jentene har vært i Addis til behandling og må leve med en urin-stomi (hun har tatt operasjon og må leve med urinpose).

– Kan du ikke skrive et brev så jeg kan være i Addis på Fistula-hospitalet? spør hun, – jeg har ingen familie og ingen fremtid her og jeg får ikke arbeid. Og hvis jeg arbeider for hardt, begynner posen å lekke!

De vet ikke grunnen

Ingen av disse kvinnene er klar over grunnen til problemet sitt, bortsett fra at det nok relaterer seg til at de fleste fikk barn da de var meget

unge, kanskje de bare var 14–15 år. Mange har tenkt at det skyldes en konkret synd i deres liv, at Gud på denne måten straffet dem. Jeg må bruke tid på å forklare sammenhengen mellom den langvarige fødselen og konsekvensene, at slike påkjenninger fører til en totalt ødelagt fødselskanal.

Alle lytter, brikker faller på plass, alle tenker tilbake på den forferdelige opplevelsen for mange år siden. Flere av jentene husker ikke hvor lenge det er siden de fødte. Vi snakker også om hva som skal skje i fremtiden, og oppfordrer dem til å være gode forbilder når de kommer hjem igjen.

RMM – Reducing Maternal Mortality (reduksjon av mødredødelighet) er et helseprosjekt i Sør-Omo, tilknyttet Jinka Sykehus. Målet for prosjektet er å styrke fødselstilbudet i området. Det skjer blant annet gjennom praktisk opplæring av helsepersonell og utvidet fødselshjelp på strategisk plasserte helsesentre i området. Tilgang til god fødselshjelp med en utdannet fødselshjelper, er nødvendig for å forebygge fistula-problemet.

Etter møtet med disse 23 kvinnene oppleves det ennå mer meningsfylt å fortsette med RMM-prosjektet, og prøve å forhindre at flere må gjennomgå slike forferdelige lidelser som disse 23 kvinnene har hatt.

Foto: Elisa Riis

Elisa Riis <elisariis@gmail.com>

Torsdag 23. august 2012

Mali akkurat nå

Hvordan er det i Mali akkurat nå?

I hovedsak er det rolig i Bamako. En ny samlingsregjering er på plass, og motpolene i malisk politikk har uttrykt tillit til hverandre og vist vilje til samarbeid. Dette gir så abso-

lutt håp om en fredelig og positiv utvikling i hovedstaden. Men i nordområdene er det verre.

Okkupasjonen som skjedde rundt 1. april, var et samarbeid mellom tuareger som ønsker en egen stat og islamister fra naboland som ønsker å kontrollere befolkningen gjennom sharialovgivning. Siden gruppene hadde ulikt mål, måtte det bli intern strid, og den endte med at islamistene jaget bort tuaregene i midten av juni.

Dette er en internettside, og vi kan derfor

ikke skrive alt vi vet om hvordan det er å leve under islamisters okkupasjon. Men sikkert er det i alle fall at våre kristne brødre og søstre trenger vår forbønn!

Til dere som følger oss på disse nettsidene har vi derfor følgende melding: Ikke forvent å få nøyaktig informasjon om hva som skjer i nordområdene, det vil si områdene nord for Severe og Konna, her på bloggen vår. Men be for arbeidet likevel!

Else Storaas Vatne og Helge Vatne

JULEADRESSE TIL DE SOM STÅR MED UTHEVET SKRIFT PÅ BØNNEKORTET

Else Vatne, MELM

Bp 8070, Badalabougou

Bamako

Rep. De Mali

e-post: nms-rep@melm.biz

Sonja Angela Kûspert

Norwegian Mission Society

P.O. Box 5552, Addis Abeba

Ethiopia

e-post: sonjakuspert@gmail.com

Sandra Bischler

Mission Protestante Norvegiènne

P.O 658 Ngaoundre

Cameroun

e-post: sbischler@hotmail.com

Oddbjørg Deriaz

Bjørkeveien 13

4330 Ålgård

e-post: oddbjorg.d@gmail.com

Margrete Mork

e-post: margmork@yahoo.com

Åshild Sørhus

P.O. Box 165, Khovd

Mongolia

e-post: ashildsorhus@gmail.com

Inger Lise Hovda Dobbe

Fjeldehagen 54

4046 Hafrsfjord

e-post: idobbe@misionalianza.org

Anne Margrethe Eidesvik

Sanjipara Mission

P.O. Arungabad, 742201 Mushidabad

West Bengal

India

e-post: anne.eid@hotmail.com

**Reidun Haugen Dalseth*

P.O. Box 43, Chiang Mai 50 000

Thailand

e-post: reidunhd@psmail.net

Brev fra RCA

I Heimdal/Tiller-gruppen har en av medlemmene fått muligheten til å reise til den sentralafrikanske republikk. Hun har sendt et langt brev derfra og her gjengir vi en liten bit av hva Ester Røen skriver;

Tysk Hermannsburger Mission har gitt meg muligheten for at være et mellemeledd som sundhedsplejerske nogle måneder her i Gallo. På et lille hospital som en tysk læge har på rekordtid etablert alt fra fødeafdeling, operationsstue, 16 sengepladser, poliklinikk, farmasi, laboratorium m.m. Og hver millimeter er udnyttet og i brug til enhver tid.

Patienterne strømmer til, hvis det da ikke er markedsdag, for da kan det være det samme, da har man andet at foretage sig, eller må først se hvad der måtte blive til overs når indkøb og salg er over. Nutidens patienter er mere krævende og ved hvad de vil og vil have. De har stor tiltro til intravenøs behandling og helst med farve i vædsken. Blodtransfussion er allerbedst. Man forlanger også amerikansk medicin.

Der kan jo ikke være megen tvivl om at det er mere værd så stærke som amerikanere er. Sygdomsforståelsen reges forsat mere i styrke og svaghed end diagnose og korrekt behandling. Det er faktisk ofte nok så vanskelig for personalet at overbevise en del patienter om at vort behandlingstilbud har noget for sig. Det kan opfattes som i overkant simpel at behandle bare malaria når man har en hel operationavdeling til sin disposition. Kirurgi er påskønnet. En gbaya synes det er af stor værdi at man kan åbne op og se hvordan det står til med lever

og alt andet. Forslagene er mange. I m p o n e - rende er det at se syge-

plejersker med meget begrænset uddannelse håndtere f.eks narkose.

Vi er meget meget moderne, men holder fast på gamle skikker for det. Vores hårdeste konkurrent er forsat de traditionelle behandlere.

Inden under det supermoderne antræk med dito sko, mobil i lommen og Ipod på øret gjemmer det seg feticher og amuletter. For sikkerheds skyld. En jordmor døde netop av aids, men i begravelsen var det nokså alternative meninger om den egentlige dødsårsag. Godt at vi har en klog præst med stor integritet i nærheden. Hos ham søger man ikke hjælp forgæves. Jeg facineres af myndigheden hvormed han omgås alle de traditionelle varianter af rædsel og frygt. Respekt er hans varemærke.

Udfordringene er mange

Men ingen af udfordringerne kan lægge en dæmper på min dybe taknemmlighed og glæde over at få lov til at være en del af dette pulserende liv. Det er hverken dumdristighed eller overdreven selvtillid som styrer min tilværelse her. I vor magtesløshed er det at Guds kraft kan udfolde sig helt. Jeg oplever så utallige eksempler på velsignesle og fornøjelige møder med mennesker. Hver dag.

Ester

Kjære venner i Sykepleiernes Misjonsring!

På vegne av Ebenezerhjemmets stab og beboere vil vi uttrykke en varm og hjertelig takk for den støtte som vi i år har

mottatt til lønn for sykepleier, og til prosjektet for oppgradering av pleieavdeling, til sammen kr. 208 800,-.

Jeg er nylig kommet hjem fra Israel der vi blant annet har hatt den årlige generalforsamlingen for hjemmet. Det er stor entusiasme både i staben og blant lokale menighetsledere. Flere av beboerne jeg møtte uttrykte også en varm takk for gavene fra Norge, som gjør det mulig å skape et så godt og trygt hjem og fellesskap for messianske jøder og arabiske kristne i Israel. En av beboerne, 89 år gamle Inna fra Ukraina, har valgt å uttrykke sin takknemlighet på denne måten;

Jeg har møtt mange mennesker fra Norge som har vist stor kjærlighet og vennlighet og latt lyset skinne for oss som bor i Israel og på Ebenezerhjemmet. Noen av oss overlevde Holocaust, og her på hjemmet lever vi under de beste forholdene.

Støtten fra dere til utrustning av egen pleieavdeling viser seg å være viktigere enn vi først forutså. Vi ønsker at de eldre som flytter inn i

hjemmet skal få bo der livet ut, selv om de blir pleietrengende. Selv om Ebenezer primært er aldershjem, har vi fått dispensasjon av myndighetene til å ha et visst antall pleietrengende. Alle har vært glade og tilfredse med en slik løsning, og de tilbakemeldingene vi har fått fra myndighetene har vært svært positive.

Under er inspeksjon fra helseministeriet i Jerusalem like før påske fikk vi imidlertid beskjed om at alle pleiepasienter (for tiden 8) måtte flytte ut av hjemmet umiddelbart, til tross for at det ikke finnes noe alternativ for dem. Vi har anket saken, og situasjonen er fortsatt uavklart. Styret for hjemmet har naturligvis drøftet situasjonen, og ett alternativ vil være å bygge en egen pleieavdeling med de investerings- og driftskostnadene det innebærer. Uansett må den nåværende avdelingen der vi har pleiepasienter rustes opp.

Vi takker hjertelig for det engasjementet dere viser for Ebenezerhjemmet og de eldre i Israel gjennom deres forbønn og givertjeneste. SMR er en av våre mest trofaste og beste samarbeidspartnere, og vi ønsker dere Guds velsignelse over arbeidet.

Vennlig hilsen

Den norske Israelsmisjon

Rolf G Heitmann, generalsekretær

Stand for SMR

I sommer under generalforsamlingen til NLM hadde SMR stand. Der fikk vi vise oss frem slik at flere fikk høre om oss. Standen var ikke "betjent" hele tiden, men vi var da noen som var der av og til. Vi rekrutterte nye medlemmer og fikk 10 nye. Det er rekord for min del.

Vi trenger nye medlemmer. Hva gjør vi for å få nye? En ting var i hvertfall og ha stand + at vi fikk komme med en hilsen til generalforsamlingen under forhandlingene. Der sa jeg; Kjære generalforsamling! Takk for invitasjonen til å være med på denne flotte samlingen her på Lillehammer. Sykepleiernes Misjonsring sitt landsstyre var veldig glad over å få invitasjonen og som redaktør for bladet vårt, Misjonsringen, var jeg veldig glad for å være den heldige til å få representere SMR.

SMR er en sammenslutning av sykepleiere som har til hovedoppgave å be for misjonen, spesielt for sykepleiere i misjonens tjeneste. Vi har i år 22 land på vårt bønnekort. Og våre ca 900 medlemmer, enten som enkeltmedlem eller grupped medlem blir på en spesiell måte minnet om disse misjonærene. Som misjonær og sykepleier har jeg selv vært på dette bønnekortet og fått merke omsorgen.

Vi trenger alltid flere medlemmer som vil være med å føre arven Johanne Høeg startet i 1921 videre. Vi har stand i Kristins hall hvor du kan se litt mer om oss. Vårt motto er hentet fra Efeserne 1, 12; Hans herlighet til pris - og dette bibelverset hilser vi i SMR generalforsamlingen med.

Takk. Frøydis Vestbøstad

MINNEORD

Lyngdals gruppe har mistet en av sine trofaste medlemmer **Torhild Vegge** født 15/7-30. Hun var kasserer i mange år. Hun var glad i misjon og trivdes i SMR. Hun døde 11/5-12. Torhild

vil bli savnet av oss alle og vi lyser fred over hennes minne.

For Lyngdals gr. Joy Røyseland

Asta Søndena født 4. juni 1928 på Valestrandfossen på Osterøy i Hordaland.

Asta døde 8.6.2012. Hun hadde sykepleierutdanning fra Menighetssøsterhjemmet.

I 1955 giftet hun seg med Thorleif, som var diakon. Sammen bygde de etter forespørsel fra Østfold Fylkeskommune sitt eget sykehjem som sto ferdig mai 1959. Sykehjemmet Konglelund var beregnet på psykiatriske pasienter. Thorleif og Asta arbeidet som bestyrerpar fram til 1990, avbrutt av perioder ved Halden Sykehus/Halden Sykehjem. Asta hadde

godt humør og var flink til å oppmuntre. Asta var en person som brukte sitt talent i kjærlighet og omsorg for sine medmennesker.

Vi er mange som er takknemlige for godt og nært vennskap med Asta i mange år. Asta og Thorleif var også aktive i kirke-og bedehus. Tross et travelt liv med arbeid, barn og familie, var SMR og interessen for misjon hennes store interesser. Et langt liv er slutt, og vi vil lyse fred over Aastas gode minne.

SMR gruppen i Halden, Berit Høidal

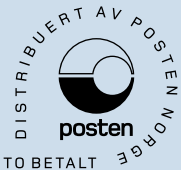
RETTELSE!

Bladutgaven vil fortsatt sendes i posten til alle medlemmer i Norge. Bare til våre mottakere i utlandet vil vi stoppe utsendelsen av bladutgaven.

I nr 2/12 er det skrevet under "DIVERSE" at vi ikke lenger vil sende bladutgave i posten. Dette gjelder BARE til utlandet. Til våre medlemmer i Norge vil vi selvfølgelig fortsatt sende ut bladet.

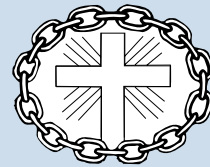
Vi har forsikret oss om at våre lesere i utlandet har internettilgang og kan lese bladet på nettsiden.

B ØKONOMI
ECONOMIQUE

NORGE P.P. PORTO BETALT

Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 22 35 82 72

Postgiro: 0532.12.86285. Bankgiro: 1609.51.13676

E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: www.misjonsringen.no

Formann: Torbjørg V. Andersen,

Nordre Alle 13, 3122 Tønsberg, mobil 48 27 44 81

E-post: torbj-a3@online.no

Redaktør: Frøydis Vestbøstad,

Gulbrandsveien 11, 7088 Heimdal, mobil 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Hovedkasserer: Ann-Mari Rothli, mobil 93 66 27 66

Lovisenberggt. 23C, 0456 Oslo

ISSN 1892-7416

**Neste nummer kommer i desember
og frist for innsending av
stoff er 5.11.12**